

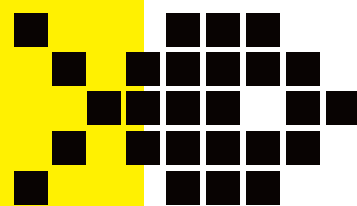

VISSEN ZONDER PRIJZEN

**HOE WEDSTRIJDVISSERS
DEZE ZOMER 'FIT' BLEVEN**

Zonder ook maar één officiële wedstrijd was deze zomer een unieke periode voor wedstrijdvisser. En een lastige, want hoe blijf je gemotiveerd en 'wedstrijdfit' zonder de natuurlijke spanning en regelmaat van een competitie? Hét VISblad stelde de vraag aan vijf cracks uit diverse disciplines.

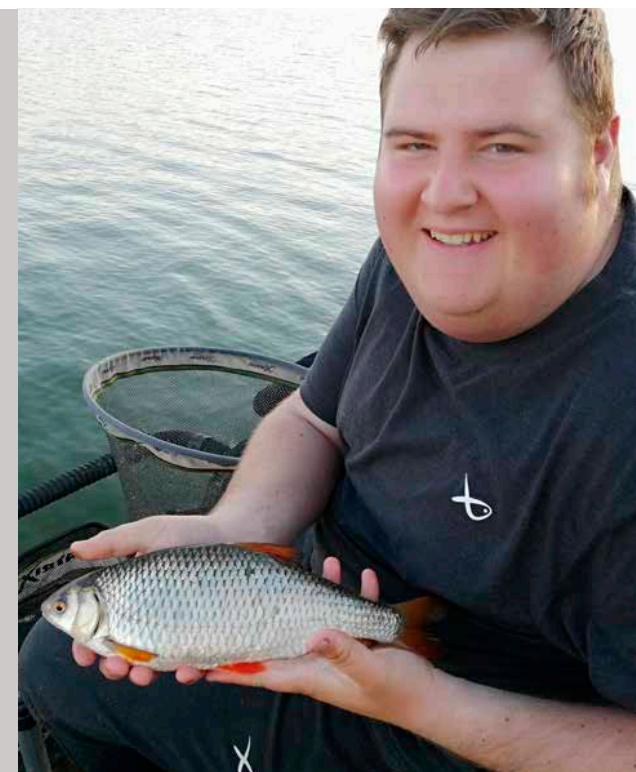
TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: WILLEM KWINTEN

IDEALE TIJD OM DINGEN UIT TE TESTEN

Op het programma van **Juul Slabbers** (22) stond dit jaar een flinke lijst aan wedstrijden, waaronder de Topcompetitie, een paar grote wedstrijden in België en het WK Dobbervissen U25 in Hongarije. Dat corona alles verpestte, was een grote teleurstelling voor de Limburger. "Ik heb alles over voor het vissen en vooral naar zo'n WK leef je helemaal toe, mentaal én met je trainingen. Dan komt het hard aan als daar een streep doorheen gaat." Juul – die vijf dagen per week in een Belgische hengelsportzaak werkt – had ineens zeeën van tijd toen de winkels dichtgingen. "Ritme houden qua vissen was dus heel makkelijk. Ik heb vooral veel op de Maas en het Julianakanaal gevestigd en ik kon volop nieuwe dingen uitproberen en testen – onder meer

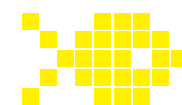
dobbertypes, elastiek en voersorten. De druk van echte wedstrijden miste ik wel, want alleen dan haal je het onderste uit de kan." Juul besloot niet bij de pakken neer te zitten en toog onder meer diverse dagen naar de Eem, het Noordhollandsch Kanaal, de Linge en de watersportbaan in Gent. "Ik vis altijd op zoveel mogelijk verschillende wateren en onder diverse omstandigheden. Als je iets wilt bereiken en wilt blijven leren moet je er wat voor over hebben – ook als dat uren rijden kost, zoals in mijn geval." Internationaal gloort er ook weer licht aan de horizon. De interland Nederland-Frankrijk aan het eind van het jaar (waar Juul ook aan meedoet) gaat waarschijnlijk wel door.

TYPISCH NEDERLANDSE KANAAALVISSERIJ GEMIST

Linsey Plasschaert (19) – woonachtig in het Zeeuws-Vlaamse Koewacht – zou deze zomer meedoen aan diverse selectiewedstrijden voor het NK. Omdat wedstrijden in België na de lockdown wél doorgingen, kwam ze de tijd nog relatief normaal door. Samen met haar broer Wesley en zus Melloney viste ze regelmatig wedstrijden op een vijver bij Mechelen waar volop brasem zit. "Bij een koppelmarathon van maar liefst 9,5 uur werden we gedeeld eerste met een gewicht van bijna 150 kilo. De ontknoping was superspannend. In Nederland heb ik ook aan een dameswedstrijd vlakbij Den Bosch meegedaan",

blijkt ze terug. Linsey vertelt dat ze minimaal twee keer per week is blijven vissen om ritme te houden en beter te worden. De typisch Nederlandse wedstrijdvisserij op de grote kanalen heeft ze gemist. "Dat is heel anders dan in België, waar ik meestal op vijvers vis. In Nederland moet je gevarieerder vangen, met naast brasem ook voorns en liefst een bonusvis", licht ze toe. Op het moment van spreken is ze alweer aan het trainen voor het NK Dames op 5 september aan het Noordhollandsch Kanaal. "Vanaf dan zitten weer bijna alle weekenden vol met wedstrijden. Ik kan niet wachten."

“ MET TEGENSTAND IS LEUKER

‘Mijn vader is ook wedstrijdvisser, dus we hielden elkaar de afgelopen tijd nog enigszins scherp’

Luc Berends (13) uit Opheusden miste het wedstrijdvisseren deze zomer behoorlijk, met name de Nationale Teamcompetitie. “Daar doen echt goede vissers aan mee waardoor je veel tegenstand hebt. Dat motiveert mij nu eenmaal het meest”, legt hij uit. Om nog enigszins ‘in vorm’ te blijven, viste de tiener bijna wekelijks met zijn vader in verschillende wateren in de buurt – waaronder de Linge. “Dat was best leuk, maar minder spannend. Omdat mijn vader ook wedstrijdvisser is, hielden we elkaar nog enigszins scherp”, blikt Luc terug. Op de camping kon hij begin augustus weer niet-officiële wedstrijdjes vissen. “Daar hebben we toen puur en alleen met de feeder gevestigd omdat we met ons nieuwe team (HengelsportLauwe) meer allround willen worden. Normaal gesproken vis ik alleen maar met de vaste stok.” De jongeling klinkt nog niet heel opgewekt, maar weet dat betere tijden onderweg zijn. “Na de vakantie is het NK, waarvoor we binnenkort ook gaan trainen. Daar kijk ik nu al reikhalzend naar uit.”

BLIJVEN VISSSEN, MAAR VAKER ALLEEN

Charlie van Rhee (29) zat in februari vol in de voorbereidingen op het nieuwe seizoen, toen het slechte nieuws over het coronavirus kwam. “Dat was flink balen, maar ik ben wel gewoon blijven vissen. Alleen dan vaker in mijn eentje. Het ontbreken van wedstrijden bood ook de gelegenheid om bepaalde technieken aan te scherpen”, blikt hij terug. Vanaf het moment dat mensen weer in groepen tot dertig man bij elkaar mochten komen, pakte Charlie het trainen weer op met de diverse teams waar hij deel van uitmaakt. Onder meer op het Julianakanaal en Lateraalkanaal maakte hij met de vaste stok en de feeder flink wat uren. “Mijn motivatie was flink minder zonder zicht op grote wedstrijden, maar het uitproberen van nieuwe dingen prikkelde gelukkig wel”, zegt de Limburger over die periode. Zijn eerstvolgende wedstrijden zijn het NK dobbervissen en NK feedervissen op respectievelijk 5 en 6 september aan het Noordhollandsch Kanaal.

WEL GETRAIND, MAAR EEN ANDER GEVOEL

Aan het Eemskanaal vlak onder Delfzijl – een bekend en populair wedstrijdtraject met veel scheepvaart – trainde feedervisser **Martijn Koerts** (42) er deze zomer flink op los met zijn team. Zoals elk jaar, en toch was het anders. “Zonder de druk van een naderende wedstrijd ben je gewoon een stuk relaxter. Tegenvallende vangsten neem je sneller voor lief, je zoekt niet iets minder hard naar oplossingen en vist over de gehele linie minder scherp”, geeft hij toe. “Uiteindelijk hebben we dat als team maar omarmd en zijn we ook een dag naar de IJssel geweest. Dat werd puur een ontspannen dagje vissen om de teamspirit op peil te houden.” Op het moment van spreken – begin augustus – voelt Martijn eindelijk weer de spanning voor een wedstrijd aan de Westerwoldse Aa, pal tegen de Duitse grens. “Dan weet je meteen weer dat écht alles van tevoren moet kloppen – van tactiek tot materiaal en aas – omdat tijdens een wedstrijd het kleinste tijdsverlies het verschil kan maken. Die druk drijft mij.” Voor de Topcompetitie Feeder aan het Amsterdam-Rijnkanaal bij Tiel (gepland in oktober) gaat Martijn weer ter plaatse trainen. “Dat doen we dan ook zoveel mogelijk in wedstrijdverband, zodat je de wedstrijddruk aan én onder water simuleert.”

